

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 40/15
V Lucemburku dne 23. dubna 2015

Rozsudek ve věci C-260/13
Sevda Aykul v. Land Baden-Württemberg

Držiteli řidičského průkazu může jiný členský stát odejmout oprávnění řídit motorová vozidla poté, co se dopustil dopravního přestupku, jehož povaha může vést k nezpůsobilosti k řízení motorových vozidel

Toto oprávnění však nesmí být odňato bez časového omezení a podmínky pro jeho znovunabytí musí respektovat zásadu proporcionality

Sevda Aykul je rakouská státní příslušnice, která bydlí v Rakousku, v blízkosti německé hranice. Odběr krve provedený v návaznosti na policejní kontrolu v Německu prokázal, že S. Aykul řídila pod vlivem konopí a že tuto omamnou látku užívala přinejmenším příležitostně. Německé orgány tak dospěly k názoru, že S. Aykul nebyla schopna oddělit řízení od užívání omamných látek, a v důsledku toho byla nezpůsobilá k řízení motorových vozidel. Sevdě Aykul tedy bylo odňato oprávnění řídit v Německu motorové vozidlo s rakouským řidičským průkazem. Byla informována o tom, že může řidičské oprávnění v Německu znovu získat tím, že předloží lékařsko-psychologický posudek, který je zpravidla podřízen důkazu abstinence od užívání omamných látek po dobu jednoho roku.

Naproti tomu v Rakousku byla S. Aykul nadále považována za osobu způsobilou k řízení motorových vozidel, a zachovává si tedy řidičské oprávnění. Rakouské orgány by totiž zasáhly pouze tehdy, kdyby nezpůsobilost k řízení z důvodu užívání omamných látek byla lékařsky zjištěna nebo by existovaly indicie o existenci závislosti na těchto látkách. Podle výsledku německého lékaře, který provedl odběr krve, přitom S. Aykul nevykazovala zjevné známky ovlivnění omamnými látkami.

Sevda Aykul podala k Verwaltungsgericht Sigmaringen (správní soud v Sigmaringen, Německo) žalobu, kterou napadla německé správní rozhodnutí, kterým jí bylo odňato oprávnění používat rakouský řidičský průkaz v Německu. Podle ní byly pro určení, zda je stále způsobilá k řízení motorových vozidel, příslušné výlučně rakouské orgány. V tomto kontextu se Verwaltungsgericht táže Soudního dvora, zda povinnost vzájemného uznávání řidičských průkazů, která vyplývá ze směrnice 2006/126 o řidičských průkazech¹, brání napadenému rozhodnutí.

Soudní dvůr rozsudkem z dnešního dne odpovídá, že směrnice o řidičských průkazech nebrání tomu, aby členský stát, na jehož území držitel řidičského průkazu vydaného jiným členským státem dočasně pobývá, odmítl uznat platnost tohoto řidičského průkazu z důvodu deliktu jeho držitele, ke kterému došlo na tomto území po vydání řidičského průkazu a který má podle vnitrostátního práva prvního členského státu takovou povahu, že může vést k nezpůsobilosti k řízení motorových vozidel.

Podle směrnice může zajisté jedině členský stát, ve kterém má držitel řidičského průkazu obvyklé bydliště, přijmout opatření k omezení, pozastavení, odnětí nebo zrušení řidičského průkazu, která jsou účinná ve všech členských státech.

Směrnice naproti tomu umožňuje všem členským státům (a nikoliv pouze členskému státu obvyklého bydliště), aby na základě vnitrostátní právní úpravy a z důvodu deliktu spáchaného na

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 403, s. 18, a oprava Úř. věst. 2009, L 19, s. 67).

jeho území držitelem řidičského průkazu, který byl před tím vydán v jiném členském státě, přijaly opatření, jejichž působnost je omezena na toto území a jejichž účinek je omezen na odmítnutí uznání platnosti řidičského průkazu na tomto území.

Pokud by byl členský stát nucen k tomu, aby bezpodmínečně uznal platnost řidičského průkazu v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, bylo by to v rozporu s cílem v obecném zájmu, kterým je zvýšení bezpečnosti silničního provozu a který je sledován právě směrnicí. Možnost poskytnutá členskému státu odejmout držiteli řidičského průkazu řidičské oprávnění na svém území z důvodu deliktu, který na jeho území spáchal, zajisté představuje omezení zásady vzájemného uznávání řidičských průkazů. Toto omezení, které umožňuje snížit riziko výskytu dopravních nehod, však může posílit bezpečnost silničního provozu, což je v zájmu všech občanů.

Soudní dvůr navíc konstatuje, že **členský stát, který odmítne uznat platnost řidičského průkazu v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, má pravomoc stanovit podmínky, kterým se držitel řidičského průkazu musí podřídít k tomu, aby mohl znovu získat řidičské oprávnění na jeho území.**

Protože se odmítnutí uznat platnost řidičského průkazu vydaného jiným členským státem zakládá na vnitrostátních normách, které nemusí existovat v právní úpravě členského státu, který řidičský průkaz vydal, lze jen obtížně předpokládat, že právní úprava členského státu, který řidičský průkaz vydal, sama stanoví podmínky, které musí držitel řidičského průkazu splnit, aby znovu nabyl řidičské oprávnění na území jiného členského státu. Soudní dvůr nicméně připomíná svou judikaturu, podle které členský stát nemůže bez časového omezení bránit uznání řidičského průkazu vydaného jiným členským státem, bylo-li držiteli tohoto průkazu na území prvního členského státu uloženo omezující opatření.

Verwaltungsgericht Sigmaringen bude muset zkoumat, zda Německo použitím vlastních norem **ve skutečnosti nebrání uznání rakouského řidičského průkazu S. Aykul bez časového omezení.** Z tohoto hlediska bude **rovněž** muset **ověřit**, zda podmínky stanovené německou právní úpravou pro znovunabytí řidičského oprávnění v Německu, respektují **zásadu proporcionality**, a zejména zda nepřekračují meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cíle sledovaného směrnicí (tedy zlepšení bezpečnosti silničního provozu).

V této souvislosti Soudní dvůr na základě údajů poskytnutých německou vládou uvádí, že i v případě neexistence lékařsko-psychologického posudku se právo používat v Německu řidičský průkaz vydaný jiným členským státem bez dalšího obnoví, když je po uplynutí stanovené lhůty (tedy pěti let v případě S. Aykul) zápis o nezpůsobilosti vymazán z registru způsobilosti k řízení motorových vozidel. Po uplynutí této lhůty bude S. Aykul moci v Německu opět používat svůj řidičský průkaz, aniž by bylo nutné předkládat lékařsko-psychologický posudek.

S ohledem na tyto údaje, jejichž ověření přísluší Verwaltungsgericht Sigmaringen, Soudní dvůr konstatuje, že **německá právní úprava patrně nezakládá časové neomezené odmítnutí uznání řidičského průkazu S. Aykul.** Kromě toho **skutečnost, že znovunabytí oprávnění S. Aykul k řízení motorových vozidel v Německu je podřízeno předložení lékařsko-psychologického posudku** (jehož vypracování předpokládá důkaz abstinence od užívání omamných látek po dobu jednoho roku), **nebo uplynutí lhůty pěti let, se podle Soudního dvora jeví jako účinný preventivní prostředek, který je přiměřený cíli spočívajícímu ve zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106